

нѣма да я вземате, тя сама да си живѣе. Ти още отъ сега му говори това и гледай да го смразишъ съ нея.

Устата ѝ тракатъ като колелета на бръзъ влакъ.

Беба слуша думитѣ на майка си, които я упойватъ и сънува прелеститѣ на единъ хубавъ животъ, който я очаква.

— Той ще ми свикне на всичко. Това ще бжде лесно. Струва ми се, че е малко като малкуменъ. Все ме гледа, мълчи и си мисли нѣщо. Улисанъ е въ работа.

— Не виждашъ ли, Бебо, че и майка му е такава. То си е въ рода имъ. Но нищо отъ това, ти го вземи и после що ги наредишъ.

Беба запали нова цигара и, излегната, почна да си представя:

Балъ. Облѣчена елегантно, тя влиза въ салона. Всички се извъръщатъ, мъжетѣ се покланятъ, женитѣ я гледатъ съ завистъ, а тя леко кимва глава, дръпва едната си устна въ тънка усмивка и гордо минава напредъ. После я канятъ да танцува. (Мъжътъ ѝ не знае да танцува). На ухото ѝ опредѣлятъ среща, тя се прилепва по-силно до младежа, съ когото играе. Съгласява се. На другия день тя отива въ ергенската квартира и тамъ се радва, смѣе се и обича. О, колко е хубаво това! Мъжътъ ѝ по това време е на работа. Вечеръта тя си е вече въ кжщи и го очаква, но малко я боли глава и тя си лѣга, да си почине. Нѣма да го гледа какъ чете вестници или работи за другия день. Тя на следния день е пакъ заета. И така животътъ ѝ минава, красивъ и охолоенъ. Приятели, много приятели,